

Figyeljen M1

a Csak „TÓTH”-malmi lisztet használunk! Figyeljen a n é v r e ! Evtizedek óta elismerően a legjobb. Mindenütt kapható. n é v r e !

és 2 kilós malmi csomagolásban, fehér szalaggal, piros, zöld nyomással.

Cserkészés a „Szegedi ingoványok”-ban

(Válasz Tonelli Sándor cikkére)

A Délmagyarország legutóbbi vasárnapi számában Tonelli Sándor a tőle megszokott elmésséggel megírt cikket jelentetett meg, amelyben a szegedi idegenforgalmi propagandairatok és propagandaanyag hiányosságára hívja fel a figyelmet. Mivel Nyáry György öméltségének megbízásából közel egy esztendő óta én állítom össze a Idegenforgalmi Hivatal propagandaanyagát, legyen szabad Tonelli Sándor cikkére nekem válaszolni.

Kifogásolja a cikkíró, hogy nem történik semmi annak érdekében, hogy az idevetődő külföldiek helyes információt kapjanak a még szüntelenül burjánzó betyárromantika ellensúlyozására. Legutóbb megjelent propagandairatunk éppen ebből a szempontból indult ki, amikor egy mult század elejéről való rémregényből idéz néhány sort a betyár-pandurharcok „illusztrálására”, de mindjárt hozzá teszi, hogy aki betyár-pandurharcban akar kéjelegni, az nézzen meg egy ilyen tárgyú, Amerikában készült ponyvafilmet.

Helytelenül informálták cikkírót, ha úgy tudja, hogy Szegedről nem kap senki sem ingyenes ismertetőt. A helyzet ellenkezőleg az, hogy minden utas, aki valamelyik Szegedre induló különvonatra jegyet vált, a jegyváltásnál egy 16 oldalas, (levelezőlap nagyságu) füzetet kap, amelyen minden szegedi látnivaló telegramstílusban fel van sorolva, — a vonaton pedig kap egy másik füzetet, amely hasonló terjedelemben a napi, aktuális programot foglalja össze időrendben.

Minden magyarországi menetjegyiroda kap ezenkívül az utazási szezonban havonta 10 darab propagandairatot és személyes ismerőseink után ellenőrizzük, hogy azok ott mindig rendelkezésre állanak-e.

A Reizner—Kulinyi-féle monografia idegenforgalmi szempontból nemsokára tárgyalanná válik, mert a most folyó idegenvezetői tanfolyam anyaga meg fog jelenni 4—500 oldalas sokszorosított jegyzet formájában, amelyből egy rövidebb kiadás 4—5 iv terjedelemben a népművelési bizottság jóvoltából könyvalakban is meg fog jelenni egy-két hónapon belül. Hangsúlyoznom kell, hogy ez a jegyzet nem Reiznerből puskázza össze az anyagot, hanem merőben új anyagot, modern szempontok figyelembevételével dolgoz fel.

Nagyon jól ismerjük a „Soproni Képeskönyv” valóban jól sikerült díszes kivitelű kiadványt. Már össze is állítottam egy hasonló célú szegedi kiadványhoz szükséges anyagot (több mint 100 egészen új városi, tanyai és pusztai felvétel). A felvételek egytől-egyig művészi kivitelű fotografiák, valamennyi Buday György személyes irányítása mellett készült. Igen hálás volnék, ha a cikkíró a tanács mellé kaláccsal is szolgálna és megmondaná, hogyan szerezzünk pénzt ennek a könyvnek a kiadására.

A Máv. ingyenplakátjai dolgában már féleve befejeződtek a tárgyalások. Az új szezonban már ezek is ki fognak jönni. Megvan a Máv. ingyenes utikalauzába felveendő anyag is. Mihelyt a most forgalomban levő kiadás elfogy, az új kiadás hozni fogja Szegedet is.

Vagyok Szerkesztő urnak válaszom közzétételéért köszönetet mondva

Dr. Gerhauser Albert.

II.

Egyáltalában nem lévén szándékom, hogy Gerhauser tanár ur *Önagyságának* cikkével polemizáljak, csak száraz tényfelsorolás formájában egészítem ki, amit én tudok az idegenforgalmi hivatal működéséről:

1. Kilátót javasolt a *viztorony* tetejére.
2. Gerhauser tanár ur pécsi személyes tapasztalatai alapján azt javasolta, hogy *ne rendezzünk Szegedi Hetet és szabadtéri játékokat.*

3. Néhány hónappal ezelőtt két *tájékoztatót* is szerkesztett Szegedről, egyet a felnőttek és egyet az *érettebb tanuló ifjúság* számára. Az utóbbiban olvasható, hogy a Kassban éjjel táncolnak. Pálffy József polgármesterhelyettes, mikor ezt a két »tájékoztatót« megkapta, *megijedt, hogy országos botrány lesz belőle* és a saját nem épen hízogó véleményének írásos leszögezése mellett négy urnak, Szalay Józsefnek, Veress Gábornak, Móra Ferencnek és nekem adta ki bírálatra. Soha bizottság még ilyen egyértelműen nem dolgozott. Egyik tagja kijavította az értelmi jhibákat, a másik az alany számát egyeztetette össze az állítmány számával, a harmadik kipucolta a tárgyi baklövéseket, a negyedik pedig megírta, hogyan kell egy elfogadható kalauzt megszerkeszteni. A *helyesírási hibákat* a bizottság tagjai nem

érintették, azokat Sebestyén Károly privát diligenciából már előzőleg végesvégig kijavította. Szegény Móra Ferenc összefoglaló véleményét abban foglalta össze, hogy ezt a két kalauzt a polgármester *ne engedje megjelenni, nehogy az illusztris szerzőt kilegye a sajtó jogos és indokolt kritikájának.* Mindez aktában le van fektetve, aki nem hiszi, a polgármesterhelyettes irodájában megtekintheti. Mi ezzel a dolgot befejezettnek tekintettük, mert nem akartuk Nyáry György *Öméltségének* érzékenységét érinteni. Minthogy most Gerhauser tanár ur *Önagysága* hallgatás helyett büszkén jelentkezik, hogy a propaganda-anyagért ő felelős, kénytelen voltam ezt elmondani.

Az Idegenforgalmi Hivatal megjelenik minden vonat érkezésénél, amelyet *mások* indítanak Szegedre. Gerhauser tanár ur várja még az autóbuszok érkezését is. Soha az Idegenforgalmi Hivatal még egy idegent nem hozott Szegedre.

5. Egyebekben az idegenforgalom komoly dolog. Legyen vége a dilettantizmusnak.

Tonelli Sándor.

Tavaszi női kabát ujdonságok a **legszebb** kivitelben és a **legolcsóbb** árban a **Budapesti Fejlesztőárúházban** Kossuth szoborral szemben **Klauzál tér,** **Nézze meg kirakatainkat!! — A. B. C. könyvecske r v é n y e s**

AZ APA ÉS A FOGADOTT LÁNY SZOMORU SZERELMI REGÉNYE

(A Délmagyarország munkatársától.) A legszínesebb regényírói fantázia is elszürkül sokszor azok mellett a helyzetek és esetek mellett, amelyeket a legnagyobb regényíró, az élet produkál. Az újságok hirrovatában sokszor találkozik az olvasó olyan megtörtént dolgokkal, amelyek felboszontának, ha — szépirodalmi kitalálások lennének.

Ilyesféle képtelenségnek látszó eset foglalkoztatja néhány nap óta Szeged közigazgatási hatóságát is. Az illetékes tisztviselők hiába kutatnak törvények, paragrafusok után, a felmerült probléma megoldására nem találnak törvényes lehetőséget, pedig szeretnének segíteni, mert meghatóan szép történet.

A történet hősei egyszerű emberek,

akik most tehetetlenül botorkálnak a paragrafusok utvesztői között, kilincselnek a különböző hivatalokban és szeretnék megoldani problémájukat.

K. János a történet hőse, szegedi kispolgár, aki hosszú esztendőkkal ezelőtt beleszeretett B. Ilonába. B. Ilonának volt egy kislánya, Etelka, csak olyan apátlan lélek. Még akkor született, amikor édesanyja azt sem tudta, hogy K. János a világon van.

János és Ilona megszerették egymást, néhány évig együtt éltek és velük volt az akkor

tizesztendő kislány

is, később, amikor volt valamennyi megtakarított pénzük, a törvényes formák között is házasságot kötöttek. János annyira megszerette felesége kislányát, Etelkát, hogy örökbe fogadta.

A háromtagu család a legnagyobb egyetértésben élt évekig. A kislány gyorsan nőtt, szép nagy-

lány lett belőle, édesanyjához hasonlított. Azután váratlanul bekövetkezett a tragédia.

Meghalt az asszony,

K. Jánosné súlyos betegséget kapott és az néhány hónap alatt végzett vele. Özvegyen hagyta férjét, aki még fiatal ember és árván lánvát, aki örökbefogadó apjának nevét viselte.

A szerencsétlen asszonyt eltemették, megsíraták, meggyászolták és a gyász még közelebb vitte egymáshoz a férfit és a nőt. Az apai szeretet lassan, észrevétlenül — szerelemmé változott át. A férfi meghalt feleségének vonásait kereste és találta meg fogadott leánya arcán, Etelka pedig fogadott apjában először a jó embert szerette meg, azután megszerette benne a férfit. Eleinte nem is gondoltak arra, hogy ami történik közöttük, annak tulajdonképpen

nem szabadna megtörténni

mert hiszen a törvény betűje szerint Etelkának az apja János. Később azután azt hitték, hogy majd eligazodnak a dolgok, hogy érvényteleníteni lehet az örökbefogadást és akkor éppen úgy feleségül veheti János a lányt, mint ahogyan feleségül vette évekkal előbb a lány édesanyját.

Csak akkor döböntek meg, amikor megjelentek a városházán és bejelentették, hogy

házasságot akarnak kötni.

Az illetékes tisztviselők jóindulattal kezelték az ügyet és keresték azt a paragrafust, amely áthidalná a többit, a tilalmazót. Mert a házassági törvény tizenharmadik szakasza kimondja ugyan, hogy az örökbefogadó és az örökbefogadott között